

Европейски семинар по информация за безопасност на играчки 2012: ЧЗВ

1. Как можете да определите дали даден продукт представлява играчка, или не? Как можете да различите промоционален продукт от играчка?

Определението за „играчка“, дадено в Директивата относно безопасността на играчките (ДБИ), винаги трябва да се използва като основа при определяне дали даден продукт представлява играчка, или не. В приложение I са изброени примери за продукти, които не се считат за играчки, но могат да бъдат объркани с такива. Понеже би било невъзможно да се изброят всички продукти, които не се считат за играчки, списъкът няма как да бъде изчерпателен. От това не следва да произтича и обратното тълкуване, т.е. ако даден продукт не е включен в списъка, това не означава, че той автоматично се счита за играчка. За да се счете за играчка за целите на Директивата, стойността за игра трябва да е въведена по преднамерен начин от производителя. Декларацията от производителя за предназначенията за употреба представлява критерий за обмисляне, понеже е включена в самата формулировка. Очакваните разумни начини за употреба се считат с предимство пред декларацията от производителя за предназначенията за употреба. Ако производителят означа продукта като непредставляващ играчка, той трябва да е в състояние да подкрепи това свое твърдение. [Ръководство № 4](#) включва допълнителни показателни критерии, които следва да се обмислят при класифицирането на даден продукт като играчка. Освен това са изготвени няколко [ръководства](#) за класифицирането на определени продукти.

2. Какво се случва, ако даден икономически оператор не предостави изискваната информация на отговорните органи?

Ако изискваната информация не е достъпна и/или предоставена, съответният отговорен орган за надзор на пазара може да изиска играчката да бъде тествана от нотифициран орган, което ще се извърши в рамките на определен период от време и за сметка на производителя, за да се провери съответствието с хармонизираните стандарти и съществените изисквания за безопасност. Ако несъответствието не е премахнато, отговорният орган ще предприеме всички съответни мерки, за да ограничи или забрани присъствието на играчката на пазара, или за да гарантира, че съответната е иззета или изтеглена от пазара. Ако производителите, вносителите и дистрибуторите на играчки не изпълнят изложените в Директивата изисквания за безопасност, държавите членки също могат да наложат санкции.

3. Какво трябва да направи икономическият оператор, ако смята, че дадена играчка не съответства на изискванията?

В ДБИ е изложено, че „икономически оператори, които смятат или имат причина да смятат, че дадена играчка, която са пуснали на пазара, не съответства на изискванията на хармонизираното законодателство на съответната общност, трябва незабавно да предприемат необходимите корективни мерки, за да приведат играчката в съответствие на изискванията или за да я изземат или изтеглят, ако това е необходимо“. Също така съществува изискването, че „когато се счете за целесъобразно с оглед рисковете, произтичащи от дадена играчка, икономическите оператори, за да защитят здравето и

безопасността на потребителите, трябва да извършат пробно тестване на продаваните играчки, да провеждат проучвания и, ако е необходимо, да поддържат регистър на оплаквания във връзка с несъответстващи играчки и изтегляния на играчки от пазара.“

4. Трябва ли данните за контакт с производителя да се поставят на играчката?

Директивата относно безопасността на играчките задължава производителя да посочи своето име, регистрирано търговско име или регистрирана търговска марка, както и адреса, на който може да се осъществи връзка с него, върху играчката или ако това не е възможно, върху опаковката или придружаващата документация.

Производителят трябва да посочи единна точка, чрез която може да се осъществи връзка с него. Не е задължително това да е адресът, на който е установен производителят. Адресът, на който може да се осъществи връзка с него, може да представлява адресът на упълномощения му представител, ако е придружен от уточняващата забележка „представяван от.“

Никоя част от тази наредба не пречи на производителя да добави други адреси, стига единната точка за контакт да е ясно посочена. Един адрес обикновено трябва да се състои от посочени улица и номер или пощенска кутия и номер, както и пощенски код и град. Като допълнителна информация може да се добави уебсайт.

5. Как може производителят да определи възрастта на децата, за които са предназначени играчките му? Кой контролира решението на производителя?

Докладът CR 14379 на CEN относно класифицирането на играчките предоставя насоки за съответствието на характеристиките на играчките спрямо възрастовите групи на децата. Въпреки че в този доклад са изброени функции, характеристики и примери, някои играчки могат да станат причина за дискусия, като в [Ръководство № 11](#) (Играчки, предназначени за деца на възраст над и под 36 месеца) са предоставени подробни данни за класифицирането за деца на възраст над и под 3 години. Също така трябва да се вземат под внимание [Насоките за определяне на възраст на КБПП](#), издадени през 2002 г., както и други [ръководства](#) на Европейската комисия. Отговорните органи за надзор на пазара използват същите насоки, за да гарантират съответствието и да контролират решенията на производителя.

6. Ако дадено лице измени играчка, то това лице счита ли се за производител?

Всеки вносител или дистрибутор, който модифицира продукта и чрез това си действие измени съответствието му, поема задълженията и отговорностите на производителя и носи отговорност за съответствието на продукта. Няма нужда да предоставя подробни данни на митниците, освен ако това не се изисква по друга линия, но трябва да гарантира, че притежава актуализирана техническа документация, която отразява измененията по играчката.

7. Как могат производителите да предоставят пълната документация, която показва всички последващи оценки на безопасността?

Техническата документация трябва да се състои от следните елементи, които доказват, че играчката съответства на ДБИ и е преминала през всички необходими оценки.

Свързани клаузи	Предложено съдържание
Приложение IV (a)	Описание на проектирането и

	производството; Списък на компонентите и материалите; Листове с данни за безопасност
Приложение IV (б), Член 18	Листове с данни за безопасност
Приложение IV (в) Член 4, параграф 2, член 6, параграф 2, член 19	Процедура за оценка на съответствие
Приложение III и IV, подточка г), член 15	Декларация за съответствие на ЕК (ДзС)
Приложение IV (д)	Адрес на производство и съхранение
Приложение IV (е)	Документи, подадени към нотифициран орган
Приложение IV (ж) Член 4, параграф 4, член 19, параграф 2	Тестови доклади, данни за съответствие на серийно производство
Приложение IV (з)	Данни за типови изпитания на ЕК; Данни за съответствие на серийно производство

На уебсайта на Европейската комисия са предоставени [шаблони на ДзС](#) на всички официални езици на ЕС, като в приложение IV на ДБИ са изброени всички документи, изисквани за техническата документация, доколкото са необходими за оценяване.

8. Вносител, който е задължен да прибави инструкции на местния език, счита ли се за производител?

Добавянето на етикети на търговския пакет не представлява модифициране на продукта, следователно вносителят няма да се счита за производител. Вносителят се счита за производител, ако модифицира играчката по начин, който оказва влияние върху съответствието, напр. измени материалите, цвета, предназначението за възрастова група и т.н., или ако пусне на пазара дадена играчка под свое име или търговска марка.

9. Какъв вид икономически оператор представлява вносител, който продава партия продукти на дистрибутор в Далечния изток?

Съгласно ДБИ, понятието „вносител“ се тълкува като всяко физическо или юридическо лице, установено в рамките на ЕС, което пуска на пазара на ЕС играчка от трета държава. Понеже това действие не се отнася до пускането на продукт на пазара на ЕС, то не е предмет на законодателството на ЕС.

10. Ако баба купи играчка в чужбина и я внесе в границите на ЕС, то тя счита ли се за вносител?

Под „вносител“ (лице, отговорно за пускане на продукт на пазара), според значението на Директивите от Нов подход и както е определено в ДБИ, се разбира всяко физическо или юридическо лице, установено в Европейския съюз, което пуска продукт от трета държава на пазара на ЕС. Следователно в дадения случай бабата ще бъде смятана за вносител само ако пусне купения в чужбина продукт на пазара на ЕС.

11. Какви са задълженията за вносители на играчки втора употреба?

В ДБИ няма текст, който специално да покрива играчките втора употреба. ДБИ покрива играчки, пуснати на пазара на ЕС след 20 юли 2011 г. Ако съответната играчка втора употреба е пусната на пазара на ЕС преди тази дата, то тя не е предмет на ДБИ. Но ако съответната играчка пристига от извън границите на ЕС и за първи път се пуска на

пазара на ЕС, то в такъв случай се прилага ДБИ. Вносителите на играчки втора употреба имат същите задължения като вносителите на други играчки; няма разлика по отношение на изискванията за играчки от ново производство или такива, които вече са използвани – и двата вида трябва да са снабдени със съответната документация и необходимата маркировка.

12. Как можем да гарантираме, че китайските контрагенти във веригата за доставки изпълняват изискванията? Какви са отговорностите за вносителя в случай на несъответствие?

Както ръководството за общи обяснения, така и ръководството за техническа документация са налични на [китайски](#), което ще помогне на китайските контрагенти да изпълнят изискванията. Вносител, който смята или има причина да смята, че дадена играчка, която е пуснал на пазара, не съответства на изискванията на съответното законодателство на ЕС, трябва незабавно да предприеме необходимите корективни мерки, за да приведе играчката в съответствие на изискванията или за да я изземе или изтегли, ако това е необходимо. Освен това, ако играчката представлява риск, вносителят незабавно трябва да информира компетентните национални органи на държавите членки, в чиито пазари е пуснал играчката. Трябва да предостави най-вече данни за несъответствието и за предприетите корективни мерки. Европейската комисия и Европейската асоциация на индустрията за играчки също извършват множество образователни кампании по отношение на Директивата относно безопасността на играчките в Китай, за да гарантират, че местните икономически оператори са наясно с изискванията и ги спазват.

13. Ако дадена фирма, която произвежда продукт в чужбина, по някаква причина напусне бизнеса, вносителят носи ли отговорност? Какво ще се случи при тези обстоятелства, ако от вносителя официално е поискано да предостави техническата документация, но той не разполага със записи, понеже доставчикът му вече не съществува?

Вносителят има редица задължения и следователно носи отговорност, ако не е в състояние да изпълни, наред с другото, следните изисквания.

Вносителят трябва да гарантира, че производителят разполага с техническата документация, както и че може да я предостави при получаване на заявка за това, за период от десет години след пускането на последната играчка на пазара. Вносителят може да постигне това, като се снабди с декларация от производителя, в която е оповестено, че последният разполага с техническата документация. Ако вносителят е посетил производителя в предишен момент, това ще присъства в записите му и може да се използва за доказване на взаимоотношенията им пред правоприлагащия орган и за евентуално освобождаване от отговорност. Ако техническата документация не може да бъде предоставена, отговорният орган ще издаде официално несъответствие, което може да доведе до корективни действия.

Вносителят трябва, като следствие на обосновано искане от компетентен национален орган, да предостави на съответния орган цялата информация и документация, необходими за показване на съответствието на дадената играчка, на език, който е лесно разбираем за този орган. Вносителят трябва да сътрудничи на органа, по искане на последния, по отношение на всяко действие, предприето за премахване на рисковете, произтичащи от играчки, които той е пуснал на пазара.

14. Ако дадена фирма има своя собствена марка, но също така внася продукти, които са произведени в Китай под името на друга марка, то тя вносител/дистрибутор на тези продукти ли е?

Фирма, която внася дадена играчка, която не е част от собствената ѝ марка, се счита за вносител според ДБИ. Фирмата или лицето, което произвежда играчката, е производителът. Сключването на правно споразумение ще помогне за изясняването на този въпрос.

15. Вносителят или дистрибуторът носи ли отговорност за превода на инструкциите?

Съгласно ДБИ вносителят трябва да гарантира, че играчката е съпътствана от инструкции и информация за безопасност на език или езици, подлежащи на лесно разбиране от страна на потребителите, както е определено от съответната държава членка. Следователно вносителят или дистрибуторът носи отговорност за превода на инструкциите.

16. Очаква ли се от дистрибутора да гарантира, че комерсиализираните продукти носят CE маркировката или предупредителни пиктограми?

Дистрибуторът трябва да действа с дължимата грижа и да притежава основно познание на приложимите правни изисквания. Например трябва да е наясно с това кои продукти трябва да носят CE маркировката, каква информация следва да съпътства продукта, какви са езиковите изисквания за потребителските инструкции или други съпътстващи документи, както и какво би превърнало продукта в несъответстващ на изискванията. Дистрибуторът не може да предоставя продукти, за които е наясно или трябва да е предположил въз основа на наличната информация и професионалните познания, че не съответстват на законодателството. Дистрибуторът трябва да съдейства при действия, които се предприемат с цел избягване или снижаване до минимум на риска несъответстващи играчки да достигнат до пазара.

17. По какъв начин дистрибуторът трябва да гарантира наличността на необходимата документация?

Дистрибуторът не е задължен да разполага в наличие с ДзС или техническата документация, но трябва да има възможността, като последствие на обосновано искане от компетентен орган, да предостави на този орган цялата информация и документация, необходими за показване на съответствието на дадената играчка. Дистрибуторът също така трябва да може да идентифицира производителя, упълномощения му представител (ако има такъв), вносителя или лицето, което му е предоставило продукта, за да съдейства на органа по надзора във връзка с получаването на ДзС и необходимата част от техническата документация.

18. Във връзка със задълженията на дистрибутора, и по-специално член 7, параграф 2 от ДБИ, какви са „задължителните документи“?

Когато пуска на пазара дадена играчка, дистрибуторът трябва да гарантира, че играчката носи нужната маркировка за съответствие и е придружавана от задължителната документация, инструкции и информация за безопасност на съответния език. „Задължителни документи“ са всички документи, които трябва да придружават самата играчка. Съгласно ДБИ такива документи представляват информацията за безопасност, инструкциите и предупрежденията. Дистрибуторът също така трябва да гарантира, че производителят и/или вносителят са спазили своите задължения; с други думи дистрибуторът трябва да провери наличието на име, търговско наименование и

адрес, на който може да се осъществи контакт с производителя и/или вносителя, върху играчката или опаковката ѝ, както и дали номерът на партидата, серийният номер или другите елементи са поставени от производителя върху играчката с цел позволяване на идентифициране.

19. Какво трябва да направи дистрибуторът, ако производителят не е поставил адреса си? Трябва ли дистрибуторът да постави своя собствен адрес?

Дистрибуторът не е задължен да постави адреса си, но е задължен да провери дали е поставен този на производителя. Ако дистрибуторът забележи, че производителят не е поставил адреса си, трябва да информира последния, че неговият продукт не съответства на изискванията на ДБИ.

20. Могат ли дистрибуторите да поискат техническата документация?

ДБИ не задължава производителите да предоставят техническата документация на който и да е друг оператор. Само органите на държавите членки имат правото да изискват техническата документация. При обосновано искане от страна на отговорен орган дистрибуторът е задължен да предостави тази информация и следователно трябва да поиска от производителя да предостави техническата документация на отговорните органи.

21. Техническото досие свързано ли е с даден продукт или с партидата?

Техническото досие е свързано с даден продукт, но ако във фирмата има вътрешен производствен контрол, то трябва да е част от техническата документация. Например ако фирмата тества всяка партида боя за олово, то докладите от тези тестове могат да се включат в техническата документация.

22. Правилно ли е да се изисква само част от техническата документация, когато има съмнения относно несъответствие от страна на дадена играчка?

Ако органите за надзор на пазара изпитват съмнения относно съответствието на играчка, те може да поискат техническата документация на производителя или превод на дадени части от нея. Отговорният орган трябва да посочи естеството на съмнението относно съответствието на дадената играчка, както и частите или аспектите на играчката, които са предмет на разследване. Трябва да се поискат само онези елементи от техническата документация, които са необходими за разследването, за да не се доведе до непропорционална тежест за производителя. В заявката трябва да е посочен крайният срок за получаването на поисканите документи, който трябва да е 30 дни. Може да се зададе и по-кратък краен срок, ако националният отговорен орган оправдае спешността въз основа на непосредствен риск от сериозно естество. Тези разпоредби са с двойно предназначение: от една страна, предоставянето на съответните елементи от техническата документация позволява на производителя да разясни мерките, които е предприел с цел справяне с рисковете, свързани с играчката, за да спази изискванията на ДБИ. От друга страна, проучването на тези документи спомага на органите за надзор на пазара да завършат своето разследване и да разсеят или потвърдят съмненията си относно съответствието на дадената играчка.

23. Може ли вносителят/дистрибуторът да преведе техническите досиета?

Съгласно ДБИ единствено производителят трябва да предостави превод на съответната част от техническата документация на езика на държавата членка като резултат от обосновано искане от страна на отговорния орган за надзор на пазара на тази държава членка.

24. При какви ситуации отговорните органи искат техническата документация? За всеки продукт, продаден в границите на Европа? Включени ли са докладите от тестовете? С колко време разполага фирмата, за да представи информацията?

Отговорните органи могат да поискат техническото досие за всеки продукт или съответните части. Това включва докладите от тестовете. Отговорните органи на държавата членка ще поискат да видят документацията, когато възникне съмнение относно съответствието на продукта. Техническата документация трябва да се предостави на отговорния орган по надзор в рамките на 30 дни, освен ако не е оправдан по-кратък краен срок в случай на сериозен и непосредствен риск. Срокът може да се удължи, ако за това има налице основателни причини.

25. Кой е задължен да има декларацията за съответствие?

Когато дадена играчка бъде пусната на пазара, производителят трябва да състави ДзС. По този начин той удостоверява и поема отговорност за съответствието на играчката със съществените изисквания на ДБИ. Производителят, неговият упълномощен представител, установен в границите на ЕС (ако е приложимо), и вносителят трябва да съхраняват ДзС за срок от десет години, след като играчката бъде пусната на пазара. При получаване на обосновано искане дистрибуторът трябва да има възможността да предостави ДзС на компетентните отговорни органи.

26. Може ли декларацията за съответствие да се използва за различни продукти? Трябва ли те да попадат под едни и същи стандарти или да се продават по едно и също време?

Една ДзС не може да важи за два напълно различни продукта. Съгласно ДБИ за всяка играчка, която е пусната на пазара на ЕС, се изисква ДзС. Нито една част от ДБИ не пречи дадена ДзС да се отнася до повече от една играчка (комбинирана декларация). Но в такъв случай всички играчки, за които се отнася ДзС, трябва да съответстват на един и същ набор от хармонизирани стандарти и законодателство. Не е позволено да се изброяват неприложими хармонизирани стандарти или законодателство като „приложими“. ДзС трябва да съдържа уникалната идентификация на играчката, която се отнася към проследяемостта на играчката.

27. Задължително ли е да се подпише декларацията за съответствие?

Производителят трябва да подпише ДзС, понеже това действие потвърждава, че играчката съответства на ДБИ, което трябва да се гарантира, преди играчката да се пусне на пазара.

28. Може ли вносител да състави декларацията за съответствие?

Производителят е задължен да състави ДзС. Но ако той е посочил упълномощен представител чрез писмено пълномощно, то този представител може да състави ДзС. Ако вносителят е назначен като упълномощен представител на производителя, то според тези условия вносителят ще може да състави ДзС.

29. В какъв срок отговорният орган ще очаква дистрибуторът да му предостави декларацията за съответствие?

ДзС трябва да се предостави на отговорния орган по надзор на пазара веднага след отправянето на обосновано искане. Техническата документация трябва да се предостави

на отговорния орган по надзор в рамките на 30 дни, освен ако не е оправдан по-кратък краен срок в случай на сериозен и непосредствен риск.

30. Какво е „хармонизиран стандарт“?

Хармонизираните стандарти представляват Европейски стандарти, приети от Европейските организации по стандартизация, подготвени в съответствие с Общите насоки, предмет на споразумение между Европейската комисия и Европейските организации по стандартизация, и следват мандат, предоставен от Комисията след консултиране с държавите членки. Препратки към тези стандарти са публикувани в Официалния вестник на Европейския съюз. Вижте: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/toys/standards/index_en.htm

31. Какво трябва да направи производителят, ако химическите стандарти не са достъпни?

В главата за оценката за химическа безопасност в [ръководството за техническата документация](#) са дадени разяснения относно начините за процедиране, когато няма достъпни стандарти или когато тези стандарти не покриват въпросните химически опасности.

32. Относно хром VI: как можем да подготвим своите продукти, за да съответстват на ограниченията, когато не знаем как да измерим съответните ограничения?

Определянето на миграцията на съдържанието на хром VI е проблематично. Окончателната версия на стандарт EN71-3 (миграция на определени елементи) включва методи за всички вещества освен хром VI в течни/лепкави и сухи/крежки материали за играчки. Това е така, защото лабораторията, упълномощена да разработи методите, не успя да измисли метод за засичане на хром VI на най-ниското необходимо ниво (напр. 0,05 ppm в течен/лепков материал за играчки), като най-ниското постигнато ограничение за засичане беше 2 ppm. Междувременно лабораторията успя да усъвършенства пробен метод за миграция на хром VI, който все още се нуждае от потвърждаване.

Ограниченията в старата Директива остават в сила, докато не се внедрят преразгледаните ограничения (20 юли 2013 г.). Има вероятност измерването на миграция на хром VI да не е възможно при нивото, зададено от Директивата, за двете по-горни категории материали за играчки. Независимо от това производителите трябва да извършат оценка на безопасността, за да определят вероятното наличие на хром VI, което действие трябва да спомогне за определянето на това дали даден материал за играчки съответства на ограниченията за хром VI. Комбинирано измерване на миграцията на хром III и VI също може да спомогне за определянето на това дали даден материал за играчки съответства на изискванията. За оценката също може да се използват и други алтернативи, като например определяне на общото съдържание.

33. Съответните тестове за CMR или аромати ще бъдат ли готови до 2013 г.?

За тази цел не са разработени CEN стандарти. Но ДБИ изисква списък с материали и списък с вещества, в които се изброяват всички материали, химически вещества и тяхната концентрация в материалите за играчки. Тези документи се съставят от производителя и се съхраняват в техническото досие. Те се използват от производителите за извършване на оценка на химическата безопасност и за гарантиране на спазване на изискванията на ДБИ във връзка с преценяването на наличието на CMR

вещества и аромати. Ако производителят иска да гарантира, че даден материал за играчки съответства на изискванията на ДБИ във връзка с определено вещество (например DEHP, забранен фталат, който е CMR вещество), то винаги може да тества материала, като използва методи, разработени от лаборатории.

34. Списъкът с вещества с много високо ниво на загриженост (ВМВНЗ) ще бъде ли забранен при играчки, когато новата Директива влезе в сила, поради забраната на CMR?

Да, тази забрана ще се прилага спрямо онези ВМВНЗ, които представляват CMR вещества, освен ако не се съдържат в концентрации, равни или по-малки на концентрациите, установени от Регламент (ЕО) № 1272/2008 относно класифициране, етикетирание и опаковане (КЕО), или ако няма решение от страна на ЕС, което да позволява наличието им (например приложение II, част III, точка 4 относно CMR вещества).

35. Как може да се гарантира, че дадена играчка е само съобщена на RAPEX, ако тя представлява сериозен риск?

RAPEX е система за бързо предупреждение на ЕС за бърз обмен на информация между държави членки и Комисията относно мерки, взети с цел предотвратяване или ограничаване пазарното предлагане или използването на продукти, които представляват сериозен риск за здравето и безопасността на потребителите. Тя работи в съответствие с подробните процедури, описани в приложението към Директива 2001/95 относно общата безопасност на продуктите (ДОБП). Веднага щом бъде засечен сериозен и непосредствен риск, националният отговорен орган трябва да се свърже с производителя или дистрибутора на конкретния продукт, доколкото това е възможно и уместно. Отговорният орган трябва да се опита да придобие възможно най-голямо количество информация относно продуктите и естеството на опасността, без да прави компромис с необходимостта от бързина. Държавата членка трябва да информира Комисията, когато приеме или реши да приеме извънредни мерки с цел предотвратяване, ограничаване или налагане на конкретни условия във връзка с възможното пазарно предлагане или използване на потребителски продукти, които представляват сериозен и непосредствен риск. Друго условие за намесата на RAPEX е дали ефектите от риска могат да излязат извън териториалните граници на засегнатата държава членка. Държавите членки не са задължени, както е случаят при процедурата по предпазна клауза в съответствие с Директивите от Нов подход, да предоставят доказателства за обосноваване на националната мярка. Комисията проверява дали информацията съответства на разпоредбите на ДОБП и я предава на другите държави членки.

36. Кой отговаря за надзора на пазара?

Надзорът на пазара е отговорност на националните отговорни органи. Това е така най-вече за да се гарантира безпристрастността на операциите по надзор на пазара. Всяка държава членка може да взема решения във връзка с инфраструктурата за надзор на пазара. Например няма ограничение относно разпределението на отговорностите между отговорните органи на функционална или географска област, стига надзорът да е ефективен и да покрива цялата територия.

37. Какво се случва с фалшивите играчки, които са конфискувани?

Съгласно член 8 от Директивата относно общата безопасност на продуктите (ДОБП), органите по надзор на пазара могат да заповядат, координират или организират изземването и унищожаването на опасни продукти. Все пак действията, предприемани

от органите по надзор на пазара, трябва да са пропорционални на сериозността на риска и да е взет под внимание принципа на предпазливостта. Регламент 765/2008 предвижда изземването само на такива продукти, които представляват „сериозен риск“ (член 20), и позволява на отговорните органи да унищожават подобни продукти.

38. Когато играчките се избират за тестване от магазин, как може да се определи дали са пуснати на пазара преди влизането на ДБИ в сила, или след това?

Това е почти невъзможно за определяне направо от рафтовете. Трябва да се свържете с производителя или вносителя, за да получите тази информация.

39. Къде може да се намери информацията относно лабораториите, които извършват типови изпитания на ЕК?

На уебсайта на Европейската комисия са изброени всички нотифицирани органи по отношение на Директивата относно безопасността на играчките (ДБИ): http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=directive.notifiedbody&dir_id=140521

40. Трябва ли предупредителните етикети да са на езика на дадената държава?

Производителите трябва да гарантират, че играчката се придружава от предупреждения, инструкции и информация за безопасност на език или езици, които са лесни за разбиране от страна на потребителите, както е определено от конкретната държава членка (националното законодателство посочва изисквания език за всяка държава членка).

41. Какви стъпки са предприети, за да се хармонизират изискванията на ЕС и САЩ?

Наскоро беше въведено ново законодателство във връзка с безопасността на играчките както в ЕС, така и в САЩ. Тези два нови законодателни акта породиха нуждата от актуализиране на съответните стандарти. Стандартите на ЕС се основават основно на ДБИ, докато тези на САЩ трябва да бъдат одобрени от Комисията по безопасност на потребителските продукти (КБПП). Но Европейската комисия и КБПП, както и съответните органи по стандартизация, обсъждат сътрудничество в сферата.

42. Съществува ли официален уебсайт, който предоставя актуална информация относно промени в законодателството?

На уебсайта на Европейската комисия са поместени всички закони, както и съответните ръководства и връзки към препратки към стандарти и др. Вижте: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/toys/index_en.htm

43. Трябва ли инструкциите за употреба да са видими и поставени на опаковката?

Не, в ДБИ няма такова изискване.

44. Съществува ли закон относно предупредителна информация спрямо найлонови торбички при играчки?

Не съществуват конкретни правила на ЕС относно предупреждения за найлонови торбички при играчки. Но е постигнат общ консенсус за доброволно поставяне на предупреждения като „за да се избегне опасността от задушаване, дръжте далеч от бебета и деца“. Това предупреждение не е задължително и формулировката му може да варира при поставяне.

45. Каква е минималната възраст за използване на играчка, снабдена с достъпни батерии?

Достъпността на батериите не се позволява при играчки, предназначени за деца на възраст под три години, според условията, указани в стандарт EN 62115 (Електрически играчки – безопасност). Освен това клетъчните батерии, означени с R1, не трябва да са достъпни при играчките, освен ако не покриват условията, указани в този стандарт.

Съкращения:

СЕ: Conformité Européenne (съответствие в Европа)

СЕН: Европейски комитет по стандартизация

СМР: Вещества, които са канцерогенни, мутагенни или токсични за възпроизводство

КБПП: Комисия по безопасност на потребителските продукти

ДзС: Декларация за съответствие

ЕС: Европейски съюз

ДОБП: Директива относно общата безопасност на продуктите

ВМВНЗ: Вещества с много високо ниво на загриженост

ДБИ: Директива относно безопасността на играчките

Можете да намерите повече информация от:

Европейската комисия: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/toys/index_en.htm

Европейската асоциация на индустрията за играчки: <http://www.tietoy.org/>